

Історія, традиції, постаті

Германістика у Львівському національному університеті ім. І. Франка має давні традиції. Її корені сягають часів йозефінської реформи 1784 р. в Австро-Угорській імперії. Засновником германістики у Львівському університеті вважається професор Леопольд Умляуф, дослідник творчості класика німецької літератури Х. М. Вілянда, який на запрошення австрійського уряду приїхав у галицьку столицю, щоб організувати семінар з німецької мови та літератури. Однак факультативний статус дисципліни, а також той факт, що й сам професор Умляуф, як подекуди, не надто переймався навчальним процесом, зовсім не мотивували львівського студента відвідувати його лекції. Відтак 1803 р. кафедру німецької літератури врешті-решт довелося закрити. І лише через півстоліття вона відновила свою діяльність. Її очолив знавець історії німецької мови О. Янота – автор історичної граматики німецької мови (*Geschichtliche Grammatik der deutschen Sprache*, 1854). Наукові традиції Е. Яноти продовжували такі відомі на той час германісти як професори Я. Глох, Л. Цвіклінські, А. Зауер, Й. Шатц, Р. М. Вернер, В. Дольмаєр, Є. Курилович. Найвизначнішою фігурою в царині німецького літературознавства був, звичайно, Р. М. Вернер – дослідник творчості визначного німецького драматурга Ф. Геббеля.

Завдяки науково-педагогічній діяльності німецьких, австрійських та польських германістів і, зокрема, одного з найбільших мовознавців ХХ ст. Є. Куриловича, у Львівському університеті був створений плацдарм для подальшого розвитку германістичної науки, організаційного утвердження кафедри німецької філології, яка у повоєнний час під керівництвом проф. Б. Задорожного стала форпостом германістики на Україні та кузницею для її кадрів.

Ці позиції кафедра зберегла по сьогодні і успішно презентує себе в Європі. Учні В. Дольмаєра проф. Б. Задорожний та проф. О. Ріпецька не тільки розвинули багатовікові традиції львівської германістики, але й започаткували та утвердили нові напрями в царині германістики зокрема, в галузі історично-порівняльного мовознавства та ономастики. Діяльність цих мовознавців сприяла бурхливому розвитку германістичних досліджень на кафедрі, підготовці та захисту цілої низки кандидатських дисертацій аспірантами (доц. Віталіш Л. П., доц. Котовські Г. Ф., проф. Максимчук Б. В., доц. Шумиляк Ф. І., доц.

Возниця В. М., доц. Струк Т. М., проф. Паславська А. Й., проф. Падура М. Ф., доц. Рудий В. Г., доц. Ратич М. Т. (Львів), проф. Зернова В. К. (Полтава), доц. Букавин С. П., доц. Турчин В. М. (Івано-Франківськ), доц. Якубова М. І. (Казахстан), доц. Бублик В. Н. (Київ), Черкас М. Т. (Білорусь).

В останній час проблематика наукових досліджень вийшла за межі традиційної системно-структурної та історичної германістики і охоплює актуальні напрямки та методи дослідження у галузях лінгвістика, літературознавство, перекладознавство, методика та дидактики викладання іноземної мови.